

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Learning Activities for Practical Skills on Basic Dramatic Terms and Gesture Language Based on Davies' Instructional Model for Matthayomsuksa 3

ธัญญารัตน์ ทับทัน¹, พิชัยวัฒน์ พันธะศรี² และ สุรกันต์ จันทรา³
Thanyarat Thapthan¹, Pittayawat Pantasri² and Surakan Junghan³

Received : 19 พ.ค. 2563
Revised : 3 ก.ย. 2563
Accepted : 8 ก.ย. 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน กับหลังเรียน 3) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบวัดความสามารถด้านการปฏิบัติ เพื่อใช้ในการทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Dependent samples) และ t-test (One Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของเดวิส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.66/83.75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของเดวิส หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.83 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.=0.17)

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส, ทักษะปฏิบัติ, นาฏยศัพท์และภาษาท่า

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop learning activities for practical skills on basic dramatic terms and gesture language based on Davies' instructional model according to 80/80 efficiency criterion 2) compare students' achievement before and after learning 3) study the students' basic skills on dramatic terms and gesture language, and 4) study students' satisfaction on learning basic dramatic

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อีเมล: Film_thanyarat@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Master Student, Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham Rajabhat University,
Email: Film_thanyarat@hotmail.com

² Assistant Professor, Ph.D., Lecturer in Faculty of Education, Mahasarakham Rajabhat University

³ Assistant Professor, Ph.D., Lecturer in Faculty of Education, Mahasarakham Rajabhat University

terms and gesture language skills based on Davies' instructional model. The sample consisted of 15 Matthayomsuksa 3 students of Ban Du Thung Kham Born School in the second semester of the academic year 2018. The research instruments were 8 lesson plans, multiple-choice test with 4 choices, and the preliminary Thai dancing practice test (post-test), and the students' satisfaction questionnaire. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test (Dependent Samples) and t-test (One Sample).

The research results were as follows; 1) the efficiency level of learning activities practical skills on basic dramatic terms and gesture language skills based on Davies' instructional model E_1/E_2 was at 87.66/83.75, 2) the practice achievement was significantly at 0.5 level 3) the skill of Matthayomsuksa 3 students after learning activities for practical skills on basic dramatic terms and gesture language skills based on Davies' instructional model was at 86.83% which was higher than the expected rate 4) the satisfaction of Matthayomsuksa 3 students towards the learning activities was at high level ($\bar{X}$ = 4.38, S.D.=0.17).

Keywords : Learning activities based on Davies' instructional model, Practical skills, Dramatic terms and gesture language

บทนำ

ศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน คนไทยจึงควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้วัฒนธรรมยังเป็นการดำเนินชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การแสดง การร้องเพลง พุทธกรรม และบรรดาผลงานทั้งมวล ตลอดจนความคิด ความรู้ ในลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม หรือความเสื่อมเสียของสังคม และในขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ทั้งเรื่องความเป็นระเบียบ ความรู้สึก ความประพฤติ และกริยาอาการ หรือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ และแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือ ระเบียบ ประเพณี ความกลมเกลียว ความก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งได้ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อรุ่น โดยถ้าสิ่งใดที่ดีแล้วก็เก็บไว้ สิ่งใดที่ควรแก้ไขก็ทำการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มีลักษณะที่ดี และเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติต่อไป (ไพศาล ภูโพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และบัณฑิตดา มีสมบัติงาม, 2550 อ้างถึงใน มนชนก รัตนจันทร์, 2561 : 1) และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะสืบต่อเอกลักษณ์ของชาติไทยเอาไว้ จึงบรรจุ สาระนาฏศิลป์ไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ผู้เรียนมีจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-2)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้วิจัย พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน ปีการศึกษา 1/2560 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 64.54 จากเป้าหมายของโรงเรียนตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 จึงแสดงให้เห็นว่ายังไม่บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องปรับปรุงกิจกรรมการเรียนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และพบปัญหาในการเรียนการสอน คือ นักเรียนยังขาดทักษะในการเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ เช่น องค์ประกอบนาฏศิลป์ไทย การเคลื่อนไหว การฝึกงานกายศัพท์ การฝึกภาษาท่า และทักษะปฏิบัติต่าง ๆ (โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน, 2560 : 4)

ด้วยเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส และรูปแบบการสอนทางตรง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก

การฝึกให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เป็นรูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ การลงมือปฏิบัติจริง โดยมีหลักการที่ว่า ครูผู้สอนจะต้องแบ่งเนื้อหา ของหน่วยใหญ่ ออกเป็นเนื้อหาย่อยให้ละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยเหล่านั้นให้ได้จนเกิดความชำนาญเสียก่อน ในระหว่างขั้นตอนการฝึกทักษะย่อยแต่ละส่วนนั้น ครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติให้นักเรียนดู ก่อนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตาม เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนสามารถปฏิบัติได้แล้วจึงสอนเทคนิค วิธีการที่จะช่วยให้ปฏิบัติได้รวดเร็วและมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกทักษะย่อยที่เป็นองค์ประกอบย่อยทั้งหมดแล้ว จึงนำประสบการณ์ย่อยเหล่านั้นมาสู่การปฏิบัติที่เต็มรูปแบบ (Davies, 1971 : 50-56)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ขึ้น เพื่อใช้เป็นกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้ ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการปฏิบัติจริง อันจะเชื่อมโยงไปสู่องค์ความรู้ที่นักเรียนได้รับ และตระหนักถึงคุณค่าอันสำคัญยิ่งของนาฏศิลป์ไทย ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์ จึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิด ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำผลการศึกษาวิเคราะห์มาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์

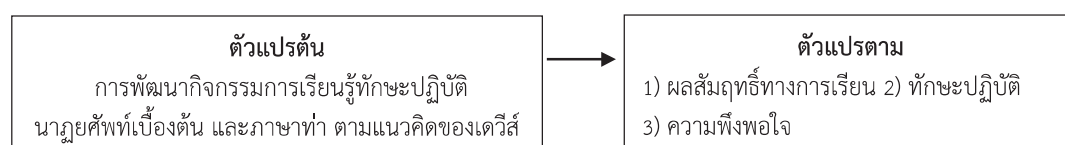
1. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

การพัฒนาการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และนำมากำหนดกรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. กรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส (Davies, 1971 : 50-56) และแนวคิดของทศนา เขมมณี (2548 : 39-40) มาประยุกต์ใช้เป็นต้นตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสาธิตทักษะ 3) ขั้นสาธิตและปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 5) ขั้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย โดยแสดง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด การพัฒนาการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติด้านทฤษฎีเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนขยายโอกาสกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย ไตรมิตรสัมพันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 จำนวน 5 โรงเรียน 64 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน 15 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการะเรียนรู้อัตลักษณ์ วิชานาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์ความสัมพันธ์กับเนื้อหา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม และกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล ซึ่งประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา ด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา ด้านสถิติสำหรับการวิจัย ด้านการสอนนาฏศิลป์ และด้านหลักสูตรและการสอน ผลการประเมินอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.29)

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ วิชานาฏศิลป์ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.32–0.78 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.35–0.77 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

2.3 แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบประเมิน (Rubric Score) 3 ระดับ คือ 2 หมายถึง ดี 1 หมายถึง พอใช้ 0 หมายถึง ปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการประเมินผลทักษะปฏิบัติ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติและคู่มือการให้คะแนน พร้อมทั้งนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการปฏิบัติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะปฏิบัติ มีค่าระหว่าง 0.80–1.00

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ และดำเนินการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ มีค่าระหว่าง 0.80–1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน และบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส ที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมแต่ละแผนมีการเก็บคะแนนจากการประเมินทักษะปฏิบัติ ด้วยแบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า และทดสอบย่อยหลังเรียนในแต่ละแผน

3.3 หลังการจัดการเรียนการสอนครบทุกแผน ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม

3.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนในแต่ละแผน และคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ E_1/E_2
ประสิทธิภาพ	15	80	70.13	3.58	87.66	87.66/83.75
ประสิทธิภาพผลลัพธ์	15	30	25.13	1.82	83.75	

จากตาราง 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่ได้จากการทดสอบ เท่ากับ 70.13 ($\bar{X}=70.13$, S.D.=3.58) คิดเป็นร้อยละ 87.66 แสดงว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 87.66 และนักเรียนได้คะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เท่ากับ 25.13 ($\bar{X}=25.13$, S.D. = 1.82) คิดเป็นร้อยละ 83.75 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.75 ดังนั้น การพัฒนาการเรียนรู้อัตลักษณ์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีประสิทธิภาพ 87.66/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample) ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ก่อนเรียนและหลังเรียน

รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
การทดสอบก่อนเรียน	30	10.75	5.35	27.08*	0.000
การทดสอบหลังเรียน	30	25.13	1.82		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่าการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.75 ($\bar{X}$ = 10.75, S.D. = 5.35) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.13 ($\bar{X}$ = 25.13, S.D. = 1.82) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 เปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ t-test (One Sample) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

รายการ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ทักษะปฏิบัติ	15	80	69.47	2.50	8.46*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนประเมินทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.47 ($\bar{X}$ = 69.47, S.D. = 2.50) เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนทักษะปฏิบัติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้ว เทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนพอใจในการสาธิตและอธิบายวิธีปฏิบัติก่อนเรียนทุกครั้ง	4.53	0.52	มากที่สุด
2. นักเรียนพอใจในวิธีการสอนแบบจัดลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	4.27	0.46	มาก
3. นักเรียนมีความพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมครั้งนี้	4.33	0.49	มาก
4. นักเรียนพอใจในวิธีการสอนปฏิบัติทักษะแบบย่อย	4.27	0.46	มาก
5. นักเรียนมีความพอใจเมื่อมีการสาธิตซ้ำถ้านักเรียนยังปฏิบัติกิจกรรมไม่ถูกต้อง พร้อมแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง	4.20	0.41	มาก
6. นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติทักษะย่อยได้	4.60	0.51	มากที่สุด
7. นักเรียนพอใจเทคนิคและวิธีการเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ในการปฏิบัติทำท่าได้	4.47	0.52	มาก
8. ทักษะปฏิบัติกิจกรรมแบบย่อย ๆ ทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติ ท่ารำนาศัพทบัญญัติเบื้องต้นได้	4.13	0.35	มาก
9. ผู้สอนมีการให้กำลังใจและกล่าวชมเชยนักเรียนเป็นประจำ	4.40	0.51	มาก
10. นักเรียนพอใจในการประเมินผลการเรียนของตนเอง มีความเหมาะสมและยุติธรรม	4.60	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.38	0.17	มาก

จากตาราง 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศัพทบัญญัติเบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.17) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติทักษะย่อยได้ และนักเรียนพอใจในการประเมินผลการเรียนของตนเอง

มีความเหมาะสมและยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.51) รองลงมา คือ นักเรียนพอใจในการสาธิต และอธิบายวิธีปฏิบัติก่อนเรียนทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.52)

สรุปผล

การวิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.66/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส มีทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.17)

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.66/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนในแต่ละแผน ทั้ง 8 แผน ของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 87.66 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 83.75 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติได้ผ่านกระบวนการในการออกแบบอย่างมีระบบ และได้รับการออกแบบให้มีกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติผ่านความเข้าใจตามกรอบความคิดรวบยอด มีตัวอย่างประกอบ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติท่าทางขั้นพื้นฐานที่ไม่ยากจนเกินไป โดยได้จัดเนื้อหาทักษะปฏิบัติ เริ่มจากให้นักเรียนได้ศึกษาพื้นฐานนาฏยศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้มือ นาฏยศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เท้า ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ และการตีบท ท่าทางการเคลื่อนไหว ที่แสดงสื่อทางอารมณ์ และการสร้างสรรค์ กิจกรรมในการแสดงประกอบเพลง จึงทำให้กิจกรรมมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากมนุษย์ทุกคนต่างมีศักยภาพที่แฝงอยู่ในตัวเอง สามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม นักเรียนสามารถนำศักยภาพมาใช้ในการเรียนรู้ได้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของปาริชาติ ตาสว่าง (2554 : 95-96) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องเซิ้งนึ่งข้าวเหนียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดเดวิส เรื่องเซิ้งนึ่งข้าวเหนียว ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.51/81.43 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจากการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ให้สอดคล้องกับผลการเรียนที่คาดหวัง มีกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลตามแนวคิดเดวิส สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิราภรณ์ ศรีสร้างคอม (2551 : 88-93) พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องฟ้อนภูไทหมอลือ สาระนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/87.82 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80 สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุดใจ รัตนมงคล (2551 : 75-79) พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาเพลงและท่ารำเซิ้งคำขวัญเมืองอุดรธานี กลุ่มสาระศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ

81.09/86.67 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอาภาภรณ์ อินเสมียน (2547 : 60-70) พบว่าแผนการเรียนรู้ เรื่องหนุ่มสาว พ่อใจหวอด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.81/89.20

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างดีทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะปฏิบัติอย่างชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น เป็นผลมาจากการสอนที่มีประสิทธิภาพมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายได้ ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นตอน ๆ และกิจกรรมฝึกทักษะปฏิบัติสั้น ๆ และเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้ทางทักษะปฏิบัติอย่างแท้จริง เมื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอนจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชายไทย วงศ์จรัส (2561 : 99-100) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องการเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส มีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 87.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีคำอธิบายและคำแนะนำการฝึกทักษะในการปฏิบัติท่าเบื้องต้น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายมีรูปแบบที่น่าสนใจ สามารถเสริมทักษะให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนในการเรียนการสอนที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวาริ รักษาบุตร (2552 : 105) ได้ศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติกับการเรียนแบบปกติ พบว่าโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติ มีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเชิดฉั่น โคตรมา (2551 : 100) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาผลการเรียนรู้และความสามารถในการปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคร่วมมือกันเรียน พบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้นี้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติท่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยนักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติมีความมั่นใจในการแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ของท่าทาง ความสวยงามอ่อนช้อยของท่าทางนาฏศิลป์ การเคลื่อนไหวสอดคล้องกับจังหวะเพลง และการแสดงท่าทางเหมาะสมกับความหมายของบทหรืออยู่ในระดับสูง

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.17) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติทักษะย่อยได้ และนักเรียนพอใจในการประเมินผลการเรียนของตนเอง มีความเหมาะสมและยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.51) รองลงมา คือ นักเรียนพอใจในการสาธิตและอธิบายวิธีปฏิบัติก่อนเรียนทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.52) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นและภาษาท่า เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีการแก้ไข มีการปรับปรุงเนื้อเรื่องรูปแบบการดำเนินเรื่องและภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมได้ผ่านการทำทดลองใช้ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพก่อนนำมาใช้จริง โดยการจัดกิจกรรมจะเน้นทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ทั้งในด้านรูปแบบของการจัดกิจกรรมมีการจัดลำดับการสอนทักษะ เป็นขั้นตอนจากง่ายไปยาก เริ่มจากการฝึกปฏิบัติยังเป็นการฝึกทักษะย่อย ๆ เมื่อปฏิบัติทักษะย่อยได้คล่องแล้วจึงรวมทักษะย่อย ๆ หลายทักษะ

การปฏิบัติทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่าโดยรวม การเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติจริง มีสื่อวีดิทัศน์ ขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน มีการสาธิตและอธิบายวิธีการปฏิบัติก่อนการเรียนทุกครั้ง หากนักเรียนยังปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง มีการสาธิตซ้ำ พร้อมให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และด้านการใช้สำนวนภาษา การปฏิบัติตามขั้นตอนของแต่ละท่ารำ ที่เข้าใจง่ายทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและมีทักษะการปฏิบัติที่รวดเร็ว ถูกต้องและสวยงาม ตามแบบนาฏศิลป์ไทย และกล่าวชมเชยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ดีเป็นประจำ เพื่อเป็นการเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม อีกทั้งด้านการประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสมยุติธรรม มีการแจ้งคะแนนให้ทราบทุกครั้ง ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรัววรรณ โชนงนุช (2551 : 117) ได้ศึกษาเพื่อสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับผลการวิจัยของสุดใจ รัตนมงคล (2551 : 75-79) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนพัฒนาเพลงและท่ารำเชิงคำขวัญเมืองอุดรธานี อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาภาภรณ์ อินเสมียน (2547 : 60-70) พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้เรื่องหนุ่มสาวพื่อนโหวด โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของชายไทย วงศ์จรัส (2561 : 99-100) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องการเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส เรื่องการเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.36)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งให้ความช่วยเหลือนักเรียน ที่ยังไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ โดยมีการประเมินผลตามสภาพจริง

1.2 สมรรถนะของครูผู้สอน ควรมีพื้นฐานทางด้านทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับดี เพื่อนำไปสู่กระบวนการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ เมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้นและภาษาท่า ตามแนวคิดของเดวิส ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.3 โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมช่วยเหลือและจัดบรรยากาศ สถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกซ้อมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้สร้างสรรค์ผลงานด้านนาฏศิลป์ที่มีคุณภาพ และสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์เบื้องต้น และภาษาท่า เพื่อนำไปสู่พัฒนาความสามารถในการปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ขั้นสูงต่อไป

2.2 ควรศึกษาวิจัยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ โดยเปรียบเทียบกับ รูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป

2.3 ควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเนื้อหาอื่น ๆ ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการคิดและทักษะการปฏิบัติด้านต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิราภรณ์ ศรีสร้างคอม. (2551). *การประดิษฐ์ท่ารำประกอบการเรียนรู้ ชุดพ่อนภูไทหมอลือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เจ็ดฉันทน์ โคตรมา. (2551). *การพัฒนาการเรียนรู้และความสามารถในการปฏิบัติ เรื่องนาฏศิลป์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคความร่วมมือกันเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชายไทย วงศ์จรัส. (2561). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องการเรียนรู้ทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ปาริชาติ ตาสว่าง. (2554). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องเซิ้งช้างหัวเหินหวา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนชนก รัตนจางค์. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน. (2560). *รายงานการประเมินตนเองประจำปี 2560*. ยโสธร: โรงเรียนบ้านดู่ทุ่งคำบอน.
- วิวรรธน์ โชนงนุช. (2551). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. โรงเรียนเมืองเสลียง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- วาริ รักหะบุตร. (2552). *การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติกับการเรียนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดใจ รัตนมงคล. (2551). *การพัฒนาเพลงและทำซ้ำเซิ้งคำขวัญเมืองอุดรธานี สาระศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภาภรณ์ อินเสมียน. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้เรื่องหนุ่มสาวพอนโหวด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Davies, I.K. (1971). *The management of learning*. London: McGraw-Hill.